

De Dirac vergelijking

Klassiek \longrightarrow Quantum:
$$\left. \begin{array}{l} E \rightarrow +i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \\ p_j \rightarrow -i\hbar \frac{\partial}{\partial x_j} \end{array} \right\} \Rightarrow p_\mu \rightarrow -i\hbar \frac{\partial}{\partial x_\mu} = -i\hbar \partial x_\mu$$

Klassieke mechanica: $E = \frac{\vec{p}^2}{2m} (+V(\vec{x})) \longrightarrow i\hbar \frac{\partial}{\partial t} = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + (V(\vec{x})) \rightarrow$ Schrödinger vgl

Speciale relativiteit: $E^2 = \vec{p}^2 c^2 + m^2 c^4 \longrightarrow ???$ **Dirac vergelijking!**

Idee Dirac: maak een soort Schrödinger vgl (eerste orde in afgeleide naar t). Probeer:

$$E = \alpha^i p_i c + \beta m c^2$$

$$\Rightarrow E^2 = \alpha^i p_i c \alpha^j p_j c + \underbrace{\alpha^i p_i c \beta m c^2 + \beta m c^2 \alpha^j p_j c}_{\text{Alleen mogelijk voor matrices!}} + \beta^2 m^2 c^4 \equiv \vec{p}^2 c^2 + m^2 c^4$$

$$\frac{1}{2} \{\alpha^i, \alpha^j\} = \delta_{ij} \mathbb{I}$$

$$\{\alpha^i, \beta\} = 0$$

$$\beta^2 = \mathbb{I}$$

Verschillende oplossingen mogelijk, bijvoorbeeld: $\alpha^i = \begin{pmatrix} 0 & \sigma^i \\ \sigma^i & 0 \end{pmatrix}, \beta = \begin{pmatrix} \mathbb{I}_2 & 0 \\ 0 & -\mathbb{I}_2 \end{pmatrix}$

Def: $\gamma^0 = \beta, \gamma^i = \beta \alpha^i \Rightarrow E = \gamma^0 \gamma^i p_i + \gamma^0 m c^2 \longrightarrow i\hbar \partial_t = -i\hbar c \gamma^0 \gamma^i \partial_i + \gamma^0 m c^2$
 $\Leftrightarrow 0 = -i\hbar \gamma^\mu \partial_\mu + \mathbb{I}_4 m c$

Oplossingen zijn o.a. vlakke golven. Deze kunnen negatieve energie hebben! Dit zijn de anti-deeltjes. Dirac vatte deze op als 'gaten' in een zee van gewone deeltjes met negatieve energie. Een gat is dus tegengesteld geladen en heeft positieve energie: een anti-deeltje!

Dirac vgl! Werkt op golffunctie $\Psi(x)$
 (= vektor met 4 componenten).

2 voor spin x 2 voor deeltjes/anti-deeltjes